

Sygn. akt I C (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny w składzie :

Przewodniczący SSR Urszula Wicińska

Protokolant Krystyna Korczyńska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013 r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa S.z siedzibą w O.w Norwegii

przeciwko L. J.

o zapłatę

zasądza od pozwanej L. J. na rzecz strony powodowej S.z siedzibą w O.w Norwegii kwotę (...) (piętnaście tysięcy sześćset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od:

- od kwoty 2200 zł od dnia 3 listopada 2009r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2200 zł od dnia 5 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2200 zł od dnia 2 lutego 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1500 zł od dnia 2 marca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1400 zł od dnia 2 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1750 zł od dnia 5 maja 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2200 zł od dnia 2 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2200 zł od dnia 2 lipca 2010 r. do dnia zapłaty;

w pozostałym zakresie powództwo oddała;

zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3199 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

Z/

odnotować

kal. 21 dni

27 listopad 2013 r.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 czerwca 2011 r. strona powodowa S. z siedzibą w Norwegii wniosła o zasądzenie od pozwanej L. J. kwoty 15.650 zł tytułem opłaty miesięcznej z tytułu umowy franczyzy z dnia 24 czerwca 2009 r. wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 2200 zł od dnia 2 listopada 2009 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2200 zł od dnia 2 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2200 zł od dnia 1 lutego 2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1500 zł od dnia 1 marca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1400 zł od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1750 zł od dnia 2 maja 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2200 zł od dnia 1 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2200 zł od dnia 1 lipca 2010 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, iż żądana kwota obejmuje należności z tytułu opłaty miesięcznej za każdy udostępniony pozwanej symulator, których było pięć sztuk, a termin płatności przypadał na pierwszy dzień roboczy każdego miesiąca i obowiązywał od pierwszego dnia roboczego miesiąca następującego po miesiącu, w którym uzgodniona ilość symulatorów została pozwanej przekazana. Podała, iż opłata ta pierwotnie wynosząca 480 zł za każdy symulator została obniżona na podstawie aneksu do umowy z dnia 1 lipca 2009 r. dla pozwanej do łącznej kwoty 2200 zł miesięcznie. Strona powodowa podniosła, iż wezwana do uregulowania zaległości w płatności tej opłaty pozwana wpłaciła w dniu 2 sierpnia 2010 r. kwotę 2210 zł, nie regulując należności za pozostałe miesiące.

W sprzeciwie pozwana L. J. zaskarżyła w całości nakaz zapłaty, wydany w postępowaniu upominawczym przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie w dniu 29 sierpnia 2011 r. Podniosła, iż strona powodowa nie wykazała wysokości swojego roszczenia, powołując się na obniżenie wysokości opłaty do 1800 zł miesięcznie. W szczególności zarzuciła, że przy takiej wysokości na dzień 27 lipca 2010 r. jej zadłużenie wynosiło 11.050 zł, o obecnie wynosi jedynie 6630 zł, gdyż po tej dacie wpłaciła dwukrotnie kwotę 2210 zł. Ponadto wskazała, iż powodem zaniechania dodatkowych wpłaty był fakt, iż pozwana zaprzestała działalności i wypowiedziała umowę, a także to, że powód nie wystawiał faktur VAT.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyła umowa franczyzy z dnia 24 czerwca 2009 r., na podstawie której franczyzobiorca L. J. zobowiązała się do płacenia na rzecz S.. z siedzibą w Norwegii opłaty miesięcznej w wysokości 480 zł za każdy udostępniony symulator. Termin płatności strony ustaliły na pierwszy dzień roboczy każdego miesiąca. Pozwanej udostępnionych zostało 5 symulatorów.

Wysokość opłaty miesięcznej mogła podlegać regulacji ze strony S. na podstawie wysokości rocznego wskaźnika inflacji towarów konsumpcyjnych i usług podawanego przez GUS, a zmiana opłaty na tej podstawie nie stanowiła zmiany umowy i nie wymagała aneksu do umowy, zaś franczyzodawca miał jedynie obowiązek pisemnego poinformowania franczyzobiorcy o zmianie w wysokości opłaty miesięcznej z 30 dniowym wyprzedzeniem.

(dowód: umowa franczyzy z dn. 24.06.2009 r. k. 10 – 22)

Opłata ta została zmniejszona pozwanej i wynosiła od 2009 r. 2200 zł miesięcznie za 5 symulatorów.

(dowód: aneks z dn. 1.07.2009 r. k. 23 –24)

Pozwana nie uiszczala regularnie tych opłat. Czasem płaciła je w ratach. Zwraçała się również do strony powodowej o jej obniżenie, a także o całkowite z niej zwolnienie. Strona powodowa praktykowała czasowe obniżanie wysokości opłat miesięcznych, które były wprowadzane na podstawie pisemnych aneksów do umowy. Dotyczyły wszystkich franczyzobiorców. Opłata mogła być obniżona na 6 – 12 miesięcy z możliwością przedłużenia pod warunkiem terminowego regulowania należności.

(dowód: zeznania świadka C. M. k. 120 – 122

przesłuchanie powódki k. 126 – 127)

W szczególności w 2010 r. pozwana dokonywała na rzecz powódki wpłat na poczet opłat należnych za 2009 r.

(dowód: historia rachunku bankowego za okres 11.03.2010 r. – 2.11.2010 r. k. 25)

Na mocy porozumienia między stronami, pozwana miała spłacać zadłużenie z tytułu nie płacenia opłat miesięcznych uiszczając po 2210 zł miesięcznie, poczynając od sierpnia 2010 r. do 1 stycznia 2011 r.

(dowód: wiadomości mailowe z dn. 26.07.2010 r. i 27.07.2010 r. k. 47)

Realizując to porozumienie pozwana uiszczała na rzecz pozwanej w dniu 2 sierpnia 2010 r. kwotę 2210 zł.

(dowód: historia rachunku bankowego za okres 11.03.2010 r. – 2.08.2010 r. k. 25

wiadomość mailowa k. 26)

Umowa franczyzy z dnia 24 czerwca 2009 r. trwała do końca sierpnia 2010 r.

(dowód: przesłuchanie pozwanej k. 126 – 127)

W piśmie z dnia 20 września 2010 r. powódka oświadczyła, że wypowiada umowę podając jako powody nie osiągnięcie dochodu z prowadzonej działalności oraz nieprzestrzeganie warunków umowy przez stronę powodową, a także brak współpracy w rozwiązywaniu problemów i problemy zdrowotne.

(dowód: pismo z dn. 20.09.2010 r. k. 52)

Pismem z dnia 20 grudnia 2010 r. pozwana została wezwana do uiszczenia na rzecz strony pozwanej kwoty 15630 zł. Pozwana odmówiła zapłaty.

(dowód: wezwanie k. 27 z dowodem nadania k. 28

pismo pozwanej k. 29)

Sąd zważył co następuje :

Strona powodowa wywodzi swoje roszczenie z umowy franczyzy łączącej strony, na podstawie której pozwana zobowiązała się do uiszczania opłat miesięcznych za udostępnianie jej pięciu symulatorów.

Zgodnie z twierdzeniami strony powodowej wysokość tej opłaty określona została w umowie na 480 zł za jeden symulator. Potem aneksem została ona obniżona dla pozwanej do łącznej kwoty 2200 zł miesięcznie za użytkowanie pięciu symulatorów.

Wykazane to zostało za pomocą pisemnej umowy z dnia 24 czerwca 2009 r. podpisanej przez strony, a także aneksu (...) do tej umowy, z którego wynikało, że opłata miesięczna była obniżona do końca 2009 roku.

Pozwana nie zaprzeczyła, że posiada zaległości w płatności tej opłaty za okres objęty pozwem, kwestionując jednak jej wysokość.

Jednakże, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, mimo obowiązku z art. 6 k.c., nie wykazała ona swoich twierdzeń, że świadczenie to zostało obniżone poniżej kwoty 2200 zł miesięcznie na podstawie ustnych uzgodnień z C. M. C. M., powołany na świadka przez stronę powodową, opisując zasady współpracy, a w szczególności system obniżania opłat miesięcznych za symulatory, nie potwierdził wersji powódki, wskazując iż wszelkie obniżenia następowały pisemnie na podstawie aneksów do umowy. Zaprzeczył on jakoby były ustne ustalenia co do obniżenia tych świadczeń, powódka zaś nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających taką okoliczność. W toku przesłuchania jedynie wskazała, że były jej doręczane pisma o obniżaniu opłaty, lecz ich nie przedstawiła, ani nie powołała jako dowód.

Powódka nie wykazała również, że uiszczyła w dniu 7 września 2010 r. kwotę 2210 zł na poczet zaległości opisanych w korespondencji mailowej z dnia 26 lipca 2010 r., która obniżałaby jej zaległość wobec strony powodowej. Przedstawiła co prawda polecenie przelewu dokonane przez nią w tym dniu, lecz wobec powołanej przez stronę powodową historii rachunku bankowego, na który miała być uiszczona ta kwota, nie wykazała że faktycznie środki zostały przekazane na rzecz strony powodowej. Z tej historii rachunku bankowego za okres od marca do listopada 2010 r. wynika bowiem, iż ostatnia wpłata dokonana przez pozwaną nastąpiła w dniu 2 sierpnia 2010 r. (wówczas wpłacona kwota została przez stronę powodową zaliczona na poczet zaległości, co jest bezsporne między stronami). W historii rachunku nie odnotowano późniejszej wpłaty pozwanej, a ona nie wykazała, iż taka faktycznie nastąpiła, co pod względem dowodowym nie było trudne. Nie jest jednak dowodem potwierdzającym taką płatność ani polecenie przelewu, ani pismo pozwanej wzywające stronę powodową do wystawienia rachunku z tytułu takiej płatności. Wartość takiego pisma jest równa twierdzeniom strony i w tym przypadku niczym nie potwierdzonym.

Pozwana nie wykazała również, iż nie regulowanie zobowiązania o uiszczaniu opłaty miesięcznej było uzasadnione nie wywiązywaniem się przez stronę powodową z jakichkolwiek zobowiązań umownych. W szczególności z umowy pisemnej nie wynikał obowiązek wystawiania faktur VAT przez stronę powodową, a pozwana nie wykazała, żeby takie zobowiązanie było ustalone ustnie, ani żeby faktury były dla niej z jakiegokolwiek powodu niezbędne, a ich brak powodował trudności lub szkodę. W toku przesłuchania wskazała zaś, iż nie było problemu z księgowaniem jej wydatków na opłaty miesięczne z tytułu umowy między stronami.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie zobowiązań wynikających z umowy franczyzy z dnia 26 czerwca 2009 r., na podstawie art. 353 § 1 k.c. strona powodowa ma prawo żądać nie zapłaconych przez pozwaną opłat miesięcznych, do których uiszczania pozwana zobowiązała się w terminie do pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca. Zgodnie bowiem z treścią art. 363 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Odnośnie zaś opłaty miesięcznej za symulatory strona powodowa jest wierzycielem, a pozwana dłużnikiem.

Analizując materiał dowodowy zebrany w sprawie, w szczególności przedstawione przez strony dokumenty, a także zeznania świadka C. M. oraz przesłuchanie pozwanej, Sąd uznał, iż strona powodowa wykazała wysokość swojego roszczenia w zakresie żądania głównego oraz w znacznej części odsetek.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel ma prawo do żądania odsetek za czas opóźnienia.

Termin uiszczania opłaty miesięcznej był przez strony ustalony na pierwszy dzień roboczy każdego miesiąca. W zakresie objętym pozwem terminy te przypadały: w dniu 1 listopada 2009 r., w dniu 4 stycznia 2010 r., w dniu 1 lutego 2010 r., w dniu 1 marca 2010 r., w dniu 1 kwietnia 2010 r., w dniu 4 maja 2010 r., w dniu 1 czerwca 2010 r. oraz w dniu 1 lipca 2010 r. Pozwana zatem była w opóźnieniu: w dniu 2 listopada 2009 r., w dniu 5 stycznia 2010 r., w dniu 2 lutego 2010 r., w dniu 2 marca 2010 r., w dniu 2 kwietnia 2010 r., w dniu 5 maja 2010 r., w dniu 2 czerwca 2010

r., w dniu 2 lipca 2010 r. i od tych dat, zgodnie z treścią art. 481 k.c., strona powodowa może żądać odsetek od nie uiszczonych opłat miesięcznych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punktach I i II sentencji.

Strona powodowa wygrała powództwo w całości co do żądania głównego, nieznacznie ulegając co do żądania odsetkowego, i dlatego o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.